

SVANUĆE

Srpanj - Kolovoz 2024

SADRŽA

Dawn Bible Students Association
„Svanuće“
PO Box 521167
Longwood, FL 32752 U.S.A
www.dawnbible.com

Sent without cost overseas.

Poslano u inozemstvo bez troškova.

Precio anual: US \$12.00 (6 números)

ARGENTINA: El Alba, Calle Almirante Brown 684, Monte Grande, Buenos Aires
estudiantesdelabibliargentina@gmail.com

AUSTRALIA: Berean Bible Institute, PO Box 402, Rossana, Victoria, 3084

BRASIL: A Aurora, Caixa Postal 50088, Rio de Janeiro, RJ CEP 20050-971

CANADÁ: PO Box 1565, Vernon, British Columbia, V1T 8C2

SPAIN-ITALY: El Alba, Via Ferrara 42, 59100 Prato - Italia

FRANCE: L'Aurore 39A, rue de bois, 68540 Feldkirch, France

GREECE: He Haravgi (The Dawn) PO Box 521167, Longwood, FL USA 32752

INDIA: The Dawn, Blessington, #34, Serpentine St., Richmond Town, Bangalore 560025

UNITED KINDOM: Associated Bible Students, Brook House, Whitchurch Road, Prees, Whitchurch Shropshire SY13 3JZ United Kingdom

VRHUNCI SVANUĆE

Svijet bez straha (2. dio od 2) 2

Međunarodne Biblijske Studije

Bog ne iznevjeruje 12

Trajno uzdanje u Gospodina 14

Očaravajuće pouke 16

Uzdanje u Gospodina 18

KRŠĆANSKI ŽIVOT I UČENJE

Izraelska budućnost među narodima 21

The Dawn - Croatian Edition
July - August 2024

First issue published December 2013

Printed in USA

Svijet bez straha

“Prestanite i znajte da sam ja Bog, uzvišen nad pucima, nad svom zemljom uzvišen.”
—*Psalmi 46: 10*

U 1. DIJELU našeg razmatranja ove teme u prošlomjesečnom izdanju časopisa *Svanuće* prpoznali smo mnoge strahove koji danas muče naš svijet.

Također smo ukazali na mnoge stihove iz Pisma koji proročanski govore o ovim “posljednjim danima”, pokazujući da je nevolja bez presedana na zemlji u svrhu okončanja ovog sadašnjeg svjetskog poretka pod Sotoninom vlašću.

Ovo nisu “posljednji dani” zemlje, niti ljudskog postojanja na zemlji, već posljednji dani sadašnje vladavine grijeha i smrti. Sve postojeće institucije nepravednosti moraju biti uklonjene kako bi se napravio prostor za novi dan Božjeg obećanog kraljevstva. (Matej 6: 10) Sada ćemo nastaviti naše propitivanje ove teme, posebno mnogih obećanja Božje Riječi da će zauvijek prekinuti strah u srcima čovječanstva.

POSLJEDNJI DANI U BLAGOSLOVIMA

Čak i sada živimo u vrijeme ovih proročanskih “posljednjih dana” i već smo svjedočili rušenju nekih

prošlih zala koja su pogodila većinu naroda. Na primjer, nasljedne vladajuće monarhije Europe, koje su stoljećima ugnjetavale narod u ime Boga, već su došle do kraja. Kako božanske svrhe napreduju u ovim posljednjim danima, na kraju ćemo također svjedočiti kraju totalitarne diktature, bilo komunističke, fašističke ili neke druge. Također ćemo vidjeti kraj rata i kraj onog razornog straha koji sada ispunjava srca ljudi.

Doista, posljednji dani najavljeni u proročanstvima su veličanstveno vrijeme u kojem treba živjeti, i uskoro će se dogoditi, baš kao što je prorok objavio, da će “Gora doma JAHVINA biti postavljena vrh svih gora, uzvišena iznad svih bregova. K njoj će se stjecat svi narodi.” (Mihej 4: 1) Gora Gospodnja predstavlja kraljevstvo Gospodnje. Daniel u drugom poglavlju svog proročanstva, kada tumači san Nabukodonozora, kralja Babilona, simbolično prikazuje ljudsku vlast nad Zemljom impozantnim, čovjekolikim kipom. Kraj ove vladavine prikazan je uništenjem kipa. Pokazalo se da je instrument uništenja kamen, koji na kraju raste sve dok ne postane veliko brdo koje napuni cijelu zemlju. U svom tumačenju ovog divnog proročanstva, Daniel kaže da ovo brdo, “koje nikada neće biti uništeno” i “koje će stajati dovijeka”, predstavlja Božje kraljevstvo.—Daniel 2: 31-45

“Dom JAHVIN” opisan u prethodnom Mihejevu proročanstvu je Božja vladajuća kuća, sastavljena od onih koje Sveto pismo identificira kao njegovu vlastitu obitelj sinova. Isus je glavni među njima, a zajedno s njim bit će i oni koji su prihvatili poziv da s njim pate i umru. Njima je dano obećanje da će živjeti i kraljevati s njim. Apostol Pavao uvjerava Učiteljeve sljedbenike u vezi s tim, govoreći: “Sam Duh susvjedok je s našim duhom da smo djeca Božja; ako pak djeca, onda i baštinici, baštinici Božji, a subaštinici Kristovi, kada doista s njime zajedno trpimo,

da se zajedno s njime i proslavimo.”—Rimljanima 8: 16, 17

Čudotvorna božanska moć jamči uspjeh ove nove vladavine. Sotona je mislio da je ubio Isusa, Kneza mira i Kralja kraljeva, ali ga je božanska sila podigla iz mrtvih. Oni koji su patili i umrli s njim također su uskrsnuli od mrtvih u onome što Sveto pismo označava “prvim uskrsnućem”, da bi mogli živjeti i kraljevati s Kristom.—Otkrivenje 20: 6

U drugom proročanstvu koje opisuje pobjedonosnu vladavinu Kristovog kraljevstva, Izaija nam govori da će “revnost Jahve nad vojskama to učiniti.” (Izaija 9: 7) Kada uzmemo u obzir da je Božja sila već podigla Kralja kraljeva iz mrtvih i da se božanska moć također koristi za vraćanje u život njegovih suvladara, možemo li sumnjati u Gospodinovu sposobnost da ispuni sva njegova dobra obećanja? Svakako ne!

NA VRHOVIMA PLANINA

Stoga, razmotrimo nadalje ono što je obećano. Ponovno se pozovimo na Mihejevo proročanstvo; on izjavljuje da će ova vladajuća Božja kuća biti uspostavljena na “vrhovima planina”, ili kraljevstava. To znači da će zauzeti nadzornu poziciju u poslovima svih naroda, jer, kao što Izaija kaže; “Nadaleko vlast će mu se sterat’ i miru neće biti kraja.”—Izaija 9: 7

“K njoj će se stjecat’ svi narodi”, nastavlja Mihej. Dosadašnje ljudsko iskustvo pokazuje da du kada su imperijalističke vlade nastojale proširiti svoje sfere utjecaja na druge nacije, mnogi pobjegli tražeći utočište u drugim zemljama. Međutim, to neće biti tako u slučaju Kristova kraljevstva. Kad ljudi saznaju za njegovu univerzalnu moć, oni će, kao što prorok izjavljuje, pritjecati k njemu.

Dajući nam daljnje pojedinosti u istom smjeru, proročanstvo nastavlja: “K njoj će se stjecat svi narodi, nagnut će mnoga plemena i reći: ‘Hajde, uzidimo na goru JAHVINU, ... On će nas naučit’ svojim putovima, i hodit ćemo stazama njegovim.” (Mihej 4: 2) Do trenutka kada se ovaj dio proročanstva ispuni, ljudi će shvatiti uzaludnost i ludost svojih vlastitih puteva. Budući da je neuspjeh pratio svaki njihov pokušaj da spase svoj svijet od kaosa i propasti, bit će spremni pogledati u onoga koji jedini može pružiti rješenje, čak i u Krista, onoga koji će do tog vremena biti priznat kao zakoniti kralj zemlje.

Kad čovječanstvo bude spremno shvatiti Gospodinove putove i primijeniti ih, kakav će biti ishod? Bit će to vrlo sretan ishod, jer proročanstvo glasi da će oni “prekovati svoje mačeve u raonike, a svoja koplja u srpove” i “više se neće učiti ratu”. (vs. 3) Ljudska je mudrost uvijek tvrdila da je jedini način da se održi mir biti spreman za rat, ali ovaj poredak će biti preokrenut od strane novog kralja Zemlje, jer kako ljudi dolaze pod sveti utjecaj njegovih zakona kraljevstva, resursi zemlje, koji su im prije služili da se opskrbe oružjem za rat, bit će korišteni za opskrbu ljudi životnim potrepštinama.

Narodi se više neće učiti ratu! Razmislite o dalekosežnim promjenama u ljudskom pogledu i iskustvu koje implicira ovih nekoliko riječi. One dokidaju sva različita djela nasilja, zločina i razaranja koja su počinjena u ratu. One uvjeravaju majke svih naroda da neće odgajati svoju djecu da izgube živote u ratu. One uklanjaju militarizam u svim njegovim ružnim oblicima. Oduzimaju strah i mržnju iz srca ljudi, a kada se narodi više ne budu učili ratu, neće ratovati. Hvala Bogu za obrazovni program koji iz svog nastavnog plana i programa izostavlja strategije rata, sukoba, razdora i mržnje!

POD VINOVOM LOZOM I SMOKVOM

Budući da će ljudi tada učiti i prakticirati puteve mira i pravednosti, imat će ekonomsku sigurnost. To nam je jamstvo dano u prekrasnoj slici koju je dao Mihej o svakom čovjeku koji sjedi “pod svojom lozom vinovom i pod svojom smokvom”. Ovo je samo još jedan način da se kaže da će pod upravom Kristovog kraljevstva resursi Zemlje biti dostupni svima i da će prava svih da podjednako dijele te resurse biti zajamčena zakonima božanskog kraljevstva. Jer to će biti istina, dodaje prorok, “i nitko ih neće plašiti.” Hvala Bogu za ovo jamstvo slobode od straha!—Mihej 4: 4

Strah od agresije u svojim brojnim oblicima proganja umove svih ljudi današnjice, a nije ograničen na moguću ili prijetuću agresiju naroda koji idu u rat. Ekonomska agresija, s posljedičnim dizanjem cijena i drugim nejednakostima, također nanosi jednako teške patnje masama. Strah, izazvan društvenom agresijom i čovjekovom nehumanošću prema čovjeku po mnogim linijama, nastavlja uništavati baštinu mira i radosti što je pravo svakog čovjeka, čiji su praroditelji stvoreni na sliku Božju. Pod zakonima Kristova kraljevstva to će pravo biti vraćeno, jer tada se nitko neće bojati.

UNIŠTENNA SMRT

Koliko god Mihejevo proročanstvo bilo lijepo i ohrabrujuće, ono samo po sebi ne predstavlja potpuni Božji plan koji se odnosi na ljudsku sudbinu pod Kristovom vlašću. Svijet bez rata i straha od rata bio bi puno bolji svijet od ovoga koji se sada bliži kraju. Kad bismo tome dodali izvjesnost socijalne i ekonomske sigurnosti za sve, imali bismo svijet o kakvom su filozofi sanjali, ali ga nikada nisu mogli uspostaviti. Međutim, i dalje će biti drugih strahova.

I dalje bi postojao strah od smrti, a zbog iskrivljenih učenja koja su se prenosila stoljećima, postojao bi strah od onoga što se nalazi iza smrti. I dalje će biti potrebe za bolnicama, liječnicima i pogrebnicima. Hvala Bogu, ipak, za ostala obećanja njegove Riječi koja nas uvjeravaju da će čak i bolest i smrt, sa svim njihovim pratećim zlima, biti uništeni Kristovom vladavinom.

Ovdje opažamo riječi iz Izaije 25: 6-9. U ovom proročanstvu, kao i u Mihejevu proročanstvu, kraljevstvo Gospodnje simbolizira gora. Rečeno nam je da će “na ovoj gori” smrt biti progutana u pobjedi i da će “I suzu će sa svakog lica JAHVE, Gospod, otrti. ... I reći će se u onaj dan: ‘Gle, ovo je Bog naš, u njega se uzdasmo, on nas je spasio; ovo je JAHVE u koga se uzdasmo! Kličimo i veselimo se spasenju njegovu.’”

Ovu nadu u spasenje umiruće rase spominje apostol Petar u Novom zavjetu. U Petrovom proročanstvu on nam govori o svrsi Kristova povratka i Drugoga došašća, da će ono donijeti ono što on opisuje kao “vremena uspostave svega što obeća Bog na usta svetih proroka svojih odvijeka.” (Djela apostolska 3: 20, 21) Uistinu nam je drago zbog obavještenja da Kristov drugi dolazak neće rezultirati uništenjem Zemlje, već restitucijom ili obnovom svega.

To neće značiti samo vraćanje zdravlja živima, nego i uskrsnuće mrtvih za sve one milijarde čovječanstva koje je otišlo u grob. Isus je rekao: “Dolazi čas kad će svi koji su u grobovima, čuti njegov glas. I izići će.” Ovome Pavao dodaje: “Uskrsnut će pravednici i nepravdednici.” i “Doista, po čovjeku smrt, po Čovjeku i uskrsnuće od mrtvih! Jer kao što u Adamu svi umiru, tako će i u Kristu svi biti oživljeni.” (Ivan 5: 28, 29; Djela apostolska 24: 15; 1.Korinćanima 15: 21, 22) To jest, ne samo da će cijelo čovječanstvo biti uskrsnuto iz mrtvih, nakon toga

svi koji će se tada od srca pokoravati pravednim Kristovim zakonima kraljevstvo će “oživjeti” u punom smislu obnove savršenog ljudskog života ovdje na zemlji. Tako će se ispuniti riječi često citirane molitve: “Dođi kraljevstvo tvoje. Budi volja tvoja, kako na nebu tako i na zemlji.”—Matej 6: 10

Već danas smo svjedoci rušenja ovog sadašnjeg zlog poretka stvari koji priprema Kristovu vladavinu pravde i ljubavi, ali to je samo uništenje sebičnih ljudskih institucija. Ljudska rasa, živi i mrtvi, ako budu poslušni Božjim zakonima u njegovom kraljevstvu, bit će vraćeni u ono što je izgubljeno zbog Adamovog grijeha. Čovjek nije izgubio dom na nebu, nego na zemlji. Zemlja je stvorena za čovjeka, a kada je čovjek stvoren, data mu je vlast nad zemljom. (1.Mojsijeva 1: 26-28) Vlast čovječanstva, a također i njegov život, izgubljeni su kao posljedica Adamove neposlušnosti. Ovaj izgubljeni raj treba obnoviti, a to je djelo obnove koje je apostol Petar opisao kao “vremena obnove svega”. On izjavljuje da su ovu veličanstvenu Božju namjeru prorekli njegovi sveti proroci od postanka svijeta.

Među ovim proročkim izjavama koje opisuju obnovu čovječanstva pod upravom Kristovog kraljevstva je ona koja je već citirana od proroka Izaije - to blagoslovljeno obećanje da će smrt biti progutana u pobjedi i da će Bog obrisati suze sa svih lica. Pomislite kakva će to promjena u ljudskom iskustvu biti! Bog će obrisati suze ljudi uklanjajući uzrok njihove tuge. Razmislite o brojnim uzrocima tuge koji danas postoje u svijetu i što će značiti cijelom čovječanstvu kada se oni uklone!

ŽELJA SVIH NARODA

Prorok Hagaj, opisujući vrijeme restitucije, izjavio je da će “doći blago svih naroda”. (Hagaj 2: 7)

Gotovo svaki narod želi mir; žele sigurnost od agresije; žele blagostanje za svoj narod. Prorok David propovijeda o novom kralju zemlje, Kristu Isusu, da će “ sudit pravo ubogim pučanima, djeci siromaha donijet će spasenje, a tlačitelja on će smrviti..”—Psalmi 72: 4

U drugom obećanju obnove, prorok Izaija izjavljuje da će tada - to jest, tijekom vladavine Krista i njegove crkve - “hromi skakati k’o jelen, njemakov će jezik klicati.” On također kaže da će “sljepačke oči progledati, uši će se gluhih otvoriti”. (Izaija 35: 5, 6) Sve te tjelesne bolesti više neće postojati. Osim toga, međutim, ove se riječi odnose na one koji su, simbolično govoreći, slijepi i gluhi za Božje stvari. Njih ima na milijune, jer nam apostol Pavao govori da je “bog ovoga svijeta”, koji je Sotona Đavo, zaslijepio umove svih koji ne vjeruju, i tako ih je spriječio da spoznaju, ljube i hvale istinskog Boga ljubavi.—2.Korinćanima 4: 4; Galaćanima 1: 4

Prorok Habakuk, opisujući blagoslove obnove iz još jednog kuta, kaže o tom tisućugodišnjem razdoblju Kristove vladavine da će “se zemlja napuniti znanja o slavi JAHVINOJ kao što vode prekrivaju more.” (Habakuk 2: 14) Ljudi više neće štovati različite bogove i prihvaćati proturječna vjerska uvjerenja. U vezi s tim, jedno drugo proročanstvo izjavljuje da će Bog “dati narodima čiste usne,” i da će “svi moći zazivati ime JAHVINO i služiti mu jednodušno.” (Sefanija 3: 9) Tada će ljudi moći slobodno štovati i služiti pravog Boga ljubavi svim svojim srcem i s pravim razumijevanjem.

U Knjizi Otkrivenja imamo još jedno prekrasno obećanje o blagoslovima koji će doći ljudima tijekom Kristove vladavine. Objavljuje se da će tada Bog “otrt svaku suzu s očiju te smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti jer – prijašnje uminu.”—Otkrivenje 21: 4

Teško je zamisliti svijet u kojem nema smrti, ali

Bog je obećao da će tako biti, a mi u to vjerujemo i hrabrimo se. Da je takvo obećanje dao netko manje moćan od Boga, mogli bismo s pravom sumnjati. Međutim, Stvoritelj je u stanju ispuniti takva obećanja, jer je on izvor svega života. “U njemu doista živimo, mičemo se i jesmo”, izjavio je apostol Pavao.—Djela apostolska 17: 28

Bog zna što nas čini živima i što nam daje snagu da se krećemo. On je naš Stvoritelj. Stoga je on u izobilju sposoban dati vječni život svima koji budu poslušni zakonima Kristova kraljevstva. Upravo je to obećao učiniti. U tu se svrhu Krist vraća i uspostavlja svoje kraljevstvo. Međutim, Sveto pismo kaže da će svatko tko pod povoljnim uvjetima tog vremena odbije vjerovati i poslušati, kako Petar kaže, “biti iskorijenjen iz naroda”. (Djela apostolska 3: 23) Vječni život bit će dan samo onima koji ispunjavaju uvjete kroz vjeru i poslušnost.

PORUKA NADE

Ovo je slavna nada koja se sada može pružiti ljudima u ojađenom i strahom ispunjenom svijetu. To je veličanstvena nada, a u njenom objavljivanju slijedimo prijedlog proroka kada je napisao: “Recite preplašenim srcima: ‘Budite jaki, ne bojte se! Evo Boga vašega, odmazda dolazi, Božja naplata, on sam hita da nas spasi!’”—Izaija 35: 4

Jedno od opisnih imena danih našem vremenu u proročanstvu je dan odmazde. (Izaija 61: 1, 2; 63: 4) To je vrijeme kada se Božji pravedni gnjev očituje u rušenju vjekovnih sustava i institucija grijeha i ugnjetavanja. Dok ljudi doživljavaju strah i nevolju kao rezultat iskorijenjavanja ovog sadašnjeg zlog svijeta, krajnja Božja svrha je spasiti ljude od grijeha i smrti kroz uspostavu Kristova kraljevstva. Stoga možemo reći današnjem svijetu, ovom

svijetu punom straha: “Ne bojte se!” Božansko uplitanje u poslove ljudi uskoro će donijeti mir, zdravlje i život - štoviše, priliku za vječno spasenje - svim obiteljima na zemlji.

Razmislite o životu u svijetu u kojem je uklonjen svaki strah - bez straha od neprijatelja, rata, katastrofe, obogaljujuće bolesti, financijske propasti, siromaštva, gladovanja i što je najvažnije, bez straha od smrti. Božja nas Riječ uvjerava da je to ono što je on konačno naumio za čovječanstvo. Zaista, sloboda od straha zajamčena je sigurnim Božjim obećanjima! ■

Bog ne iznevjeruje

PROROK JEREMIJA nazvan je “prorokom koji plače” jer je preokao uništenje Prvog hrama u Jeruzalemu. U našoj

Ključni stih: “To nosim u srcu i gajim nadu u sebi.

Dobrota JAHVINA nije nestala, milosrđe njegovo nije presušilo.”

Tužaljke 3: 21, 22

Izabrani tekstovi:

Tužaljke 3: 16-26

lekciji nalazimo metaforičke izraze nevolje Božjeg naroda zbog njihove neposlušnosti. Bili su poput onih koji žive na tvrdom kruhu koji više lomi zube nego prehranjuje, i bili su u stanju velike žalosti poput onih prekrivenih pepelom.—

Tužaljke 3: 16

U 2.Ljetopisa 35: 25 čitamo: “I Jeremija je protužio za Jošijom. I svi pjevači i pjevačice spominju u tužbalicama Jošiju do danas; uveli su ih u običaj u Izraelu, i eno su zapisane u Tužbalicama.” (New International Version) Značenje “tužaljki” u ovim stihovima je “tužbalica, pjesma ili elegija”. Bio je običaj da Židovi nariču ili žalosno pjevaju nakon smrti velikog vođe. Jeremija je u kralju Jošiji prepoznao istinsku vjernost Jahvi koja zaslužuje posebno poštovanje.

Knjiga tužaljki jedan je od pet “svitaka” u hebrejskoj Bibliji, a ostale su Knjige o Esteri, Pjesmi nad pjesmama, o Ruti i Propovjedniku. Svaki od ovih svitaka čita se u sinagogama na drugi židovski sveti dan. Knjiga tužaljki čita se svake godine na Tisha B’Av, devetog dana u mjesecu

Av, u jutarnjim i večernjim službama sinagoge. Ovo je poseban dan zajedničke žalosti u židovskom kalendaru. Rabini su tvrdili da je Bog ovaj dan odredio kao kaznu za nedostatak vjere koji su pokazali Izraelci tijekom svojih pustinjaških lutanja nakon izlaska iz Egipta. Drugi događaji koji se oplakuju na ovaj dan su uništenje Prvog i Drugog hrama u Jeruzalemu.

Poznat kao najtužniji dan u godini u judaizmu, Tisha B'Av je sredstvo za podizanje svijesti o osobnim propustima. Vrijeme je introspekcije za ponovno uspostavljanje veze s duhovnim, a ne tjelesnim potrebama. Tuga Tužaljki podsjeća Židove na važnost ne samo tugovanja zbog osobnog grijeha, već i traženja Gospodina za njegov oprost kad pogriješe. Jeremija je također bio prorok nade. Podsjeća nas u današnjem ključnom stihu da nismo izgubljeni u svojim prošlim propustima: “Još uvijek se usuđujem nadati kad se sjetim ovoga: vjerna ljubav JAHVINA nikada ne prestaje! Njegovo milosrđe nikada ne prestaje.”

Kao kršćani koji slijede Isusove stope, također smo upućeni da odbacimo tjelesna djela i ojačamo svoju duhovnu vezu s Nebeskim Ocem. Apostol Pavao nas opominje: “Ali sada i vi odložite sve! Gnjev, srdžba, opakost, hula, prostota van iz vaših usta! Ne varajte jedni druge! Jer svukoste staroga čovjeka s njegovim djelima i obukoste novoga, koji se obnavlja za spoznanje po slici svoga Stvoritelja!” — Kološanima 3: 8-10

Ako se ikada osjećamo beznadno i odvojeni od Gospodina, ili svladani osjećajem krivnje, neka nas ohrabre Jeremijine riječi utjehe i nade: “Dobro je u miru čekati spasenje JAHVINO!” — Tužaljke 3: 26 ■

Trajno uzdanje u Gospodina

NE ZNAMO SA sigurnošću tko je napisao psalam 71.

Ključni stih: “A ja ću se uvijek uzdati, iz dana u dan hvaleć’ te sve više.”

— *Psalmi 71: 14*

Izabrani tekstovi:

Psalmi 71: 12-21

Međutim, većina proučavatelja Biblije vjeruje da je to David prema jeziku u psalmu koji odražava njegov život. Učen je od mladosti. (vs. 17) Spoznao je Jahvu kao svoje utočište i svog pravednog spasitelja. (vss. 7, 2) On govori o Božjim moćnim djelima, njegovoj snazi i moći, i velikim stvarima koje je učinio (vss. 16, 18, 19) Shvatio je da ga je Jahve izbavio i vratio u nevolju, i razmišljajući o svom životu, on uzvikuje “Bože, tko je kao ti!”—vss. 20, 19

Tijekom Davidova života njegovo povjerenje i pouzdanje u Gospodina nikada nije posustalo. Čak i kad je donosio pogrešne odluke koje su imale katastrofalne posljedice, prihvaćao je svaku kaznu kojom ga je Jahve korio i ispravljao. Zahvaljujući tim iskustvima, Bog je Davida nazvao “čovjekom po svome srcu.”—Djela apostolska 13: 22; 1.Samuelova 13: 14

Sada u svojoj starosti, David razmišlja o svom životu riječima našeg ključnog stiha. Biblija je prepuna primjera vjernih pojedinaca koji su se odbili odmoriti od svog posla nakon što su dosegli ono što bi mnogi nazvali “umirovljenjem”. Kao takav, ovaj psalam sadrži vrijedne pouke za sve nas dok sazrijevamo u našem kršćanskom hodu. Ovdje se usredotočujemo na tri Davidove odlike koje bi nas trebale potak-

nuti da svoje starije godine iskoristimo za još intenzivnije služenje Bogu.

Prvo, nastavimo razvijati dublje spoznaje o Bogu dok sazrijevamo. Ovaj je psalam prožet osobnim i praktičnim spoznajama našeg Nebeskog Oca. Davidova spoznaja o Jahvi nije se umanjila kako je stario. Tako treba biti i kod nas. Pavao je rekao: “Uznastoj da kao prokušan staneš pred Boga kao radnik koji se nema čega stidjeti, koji ispravno reže riječ istine.” (2.Timoteju 2: 15, J. B. Phillips New Testament) Prorok Jeremija nas uvjerava da se naša nada proteže kroz cijeli naš život kada kaže: “Jer ja znam svoje naume koje s vama namjeravam’ – riječ je JAHVINA – ‘naume mira, a ne nesreće: da vam dadnem budućnost i nadu.”—Jeremija 29: 11

Drugo, ustrajmo u stjecanju božanskih navika povjerenja, hvale i nade. Navike se uspostavljaju tijekom vremena kroz puno ponavljanja. Jednom kada su na mjestu, postaju gotovo instinktivni. Navike koje razvijamo u mladosti puštaju dublji korijen kako starimo. Jesmo li po navici postali negativni ili pozitivni kao odgovor na životna iskustva? Riječ “uvijek” nalazi se u stihovima 3 i 6 Psalmu 71 kao i u našem ključnom stihu. Opisuje ispravne navike mišljenja koje je David razvio u smjeru povjerenja, hvale i nade. Takve navike ne preuzimamo nužno prirodno. Moramo ih namjerno kultivirati kroz životna iskustva.

Treće, moramo svakodnevno raditi na razvijanju životnog stila službe Bogu. David je bio star kad je napisao ovaj psalam. Nakon života služenja Jahvi mogao je zaključiti da zaslužuje odmor, ali u potpunosti je odbacio takve misli. Sve dok je imao daha, želio je govoriti ljudima o Božjoj veličini i slavi. Starenje nam ne brani da drugima svjedočimo Istinu. Na neki način može pružiti više mogućnosti. Neprestano naviještajmo svoju nadu u Boga objavljujući njegova obećanja za nas i čovječanstvo. ■

Pouka tri

Očaravajuće pouke

119. PSALAM strukturiran je prema hebrejskom alfabetu. Podijeljen je na dvadeset i dva dijela, po jedan za svako hebrejsko slovo. Svaki odjeljak ima šesnaest

Ključni stih: “Tvoje me ruke stvoriše i oblikovaše; prosvijetli me da naučim zapovijedi tvoje.”
— *Psalmi 119: 73*

Izabrani tekstovi:
Psalmi 119: 73-80

redaka u osam stihova, pri čemu se slovo tog odjeljka pojavljuje na početku svakog drugog retka. Množenjem osam stihova s dva deset i dva hebrejska slova abecede određuje se sto sedamdeset i šest stihova ovog psalma. Drevni Izraelci morali su naučiti svoju abecedu baš kao što mi to činimo danas. Poznavanje Božjeg zakona bilo je povezano s učenjem pisanog hebrejskog jezika. Budući da je ključni aspekt njihova obrazovanja bilo razumijevanje Božjeg zakona, ne trebamo biti iznenađeni što hebrejska abeceda služi kao element reda u ovom psalmu koji slavi Božji zakon i sve dobro koje proizlazi iz pridržavanja istog.

Stihovi današnje lekcije počinju desetim slovom hebrejske abecede, “Yad”, što znači “ruka”. Prvi red počinje izjavom: “Tvoje me ruke stvoriše i oblikovaše.” To bi trebalo pobuditi poštovanje, zahvalnost i naklonost prema Bogu kada ga gledamo kao svog Stvoritelja, dok nas je pažljivom vještinom i snagom svojih ruku stvorio i oblikovao. Budući da nas je stvorio, Bog obećava posebnu brigu za nas: “Svojim će te krilima zaštititi i pod njegova ćeš se krila skloniti: Vjernost je njegova štit i obrana!”—
Psalmi 91: 4

Drugi dio današnjeg ključnog stiha je naš

odgovor na to da su nas stvorile Božje ruke: “prosvijetli me da naučim zapovijedi tvoje.” Izreke 3: 5, 6 opisuju proces primanja spoznaje od našeg Stvoritelja: “Uzdaj se u JAHVU svim srcem i ne oslanjaj se na vlastiti razbor. Misli na nj na svim svojim putovima i on će ispraviti tvoje staze..” (New Living Translation) Ovome apostol Jakov kasnije dodaje: “Nedostaje li komu od vas mudrosti, neka ište od Boga, koji svima daje rado i bez negodovanja, i dat će mu se.”—Jakov 1: 5

Ostatak ovog desetog dijela Psalma 119, stihovi 74-80, usredotočuje se na osobno iskustvo s Božjim propisima i njihov koristan utjecaj na druge. Psalmist je u dubokoj nevolji, ali očekuje da bude izbačen i blagoslovljen, dok se oslanja na Božje milosrđe i utjehu. Zadovoljstvo Božjom Riječi siguran je dokaz da je ona djelovala na srce. Psalmist kaže da on meditira o Jahvinim propisima, čak i kad ga drugi shvaćaju izopačeno. Bila mu je radost i zadovoljstvo posvetiti svoj um i srce podučavanju Božje Riječi.

Često postoji utjeha u tradicijama koje su stoljećima bile židovski običaj. Među običajima za one koji su na bolesničkim ili samrtnim posteljama je recitiranje ili klanjanje molitvi, puštanje snimljene glazbe ili pjevanje i recitiranje psalama. Osobito je korisno koristiti se utješnim riječima Psalma 119 odabirom onih osam odjeljaka stihova za koje se čini da najbolje odgovaraju okolnostima trenutka. Ovo je blagoslovljen primjer činjenice da su slovo i duh Božjeg zakona isti. ■

Uzdanje u Gospodina

PSALAM 130 jedanaesti je od petnaest psalama poznatih kao Hodočasničke pjesme. Ove su pjesme tradicionalno pjevali hebrejski hodočasnici dok su se uspinjali uzbrdicom do Jeruzalema kako bi prisustvovali trima

Ključni stih: “*U JAHVU ja se uzdam, duša se moja u njegovu uzda riječ.*”
— *Psalmi 130: 5*

godišnjim hodočasničkim svetkovinama u Hramu.—5. Mojsijeva. 16: 16; Psalmi 122: 1-4

Izabrani tekstovi:

Psalmi 130: 1-8

Primarna tema ovih Hodočasničkih pjesama bila je ohrabriti hodočasnike na njihovu putu prema Jeruzalemu. Sporedna tema o kojoj

se govori u ovim psalmima bilo je očekivanje spasenja puno nade kroz dolazak nadolazećeg Mesije. Apostol Pavao kasnije govori o uvjetima i događajima poput ovih koji su ih trebali učiniti spremnima prihvatiti Isusa Krista kada se pojavio.—Galaćanima 3: 21-24

Stihovi od jedan do tri postavljaju kontekst ovog psalma. “Iz dubine, JAHVE, vapijem tebi”, kaže prvi stih. Duboke vode čest su lik koji se koristi u Bibliji za označavanje nevolje i opasnosti. Ovdje se govori o osobnoj, ali i nacionalnoj patnji. Psalmist intenzivno osjeća taj teret. Izrael je u opasnosti da ga preplavi more nevolja. Psalmist čezne za iskupljenjem za svoje sunarodnjake, kao što je prikazano u stihovima 7 i 8, dok se stihovi od 1 do 6 usredotočuju na njegovu osobnu nevolju. Stoga možemo izvući osobne pouke iz psalmistove nevolje.

Riječ “dubine” kako se ovdje koristi mogla bi se primijen-

iti na nevolje kao što je tuga zbog gubitka prijatelja, imovine ili tjelesna patnja. To se također može primijeniti na svijest o krivnji koja proizlazi iz grijeha. Takve dubine također mogu proizaći iz duševne boli zbog gubitka vjere, podlijeganja snažnom iskušenju ili nevolje i tuge srca s obzirom na bol i patnju svijeta. Međutim, iz ovih i drugih dubina tuge, naša je povlastica zazvati Gospodina u pomoć.—Filipljanima 4: 6,7

Treći stih naše lekcije ukazuje na ozbiljan strah psalmista. Kad bi Bog vodio zapise nedjela, nitko ne bi mogao biti spašen. Apostol Pavao nam govori da je zakon učinio upravo to: “Čemu onda Zakon? Dometnut je poradi prekršaja dok ne dođe potomstvo komu je namijenjeno obećanje; sastavljen je po anđelima preko posrednika.” (Galaćanima 3: 19) Jedini način olakšanja za dušu zapetljanu grijehom je gledanje samo na Boga. Mnoge stvari se mogu prikazati kao skretanje pažnje ili lijekovi, ali samo Gospodin može iscijeliti. Koliko bismo trebali biti zahvalni što se takav strah može ukloniti vjerom u našeg Gospodina i Spasitelja, Isusa Krista. “I mir Božji koji je iznad svakog razuma čuvat će srca vaša i vaše misli u Kristu Isusu.”—Filipljanima 4: 7

Današnji ključni stih otkriva psalmistovo povjerenje da će Bog čuti i odgovoriti na svaki krik boli, jer ljubav i milosrđe određuju tko je on. (1.Ivanova 4: 8; Psalmi 116: 5) Ne samo da je psalmist polagao svoju nadu u Gospodina, nego nas i apostol Pavao podsjeća na Abrahama kada se obećanje sina u njegovoj starosti činilo nemogućim: “U nadi protiv svake nade povjerova Abraham da postane *ocem narodâ mnogih* po onom što je rečeno: *Toliko će biti tvoje potomstvo.*” (Rimljanima 4: 18) Poput psalmista i onih kao što je vjerni Abraham, imajmo nepokolebljivo povjerenje u Gospodina i njegovo usmjeravanje naših života. ■

KRŠĆANSKI ŽIVOT I UČENJE

Izraelska budućnost među narodima

“Ustani, zasini, jer svjetlost tvoja dolazi, nad tobom blista slava JAHVINA.” —Izaija 60: 1

MNOGI SE DILJEM svijeta nadaju da bi mračni i problematični Bliski istok mogao krenuti putem mira i svjetla kao rezultat takozvanog “Abrahamovog sporazuma” i sličnih inicijativa posljednjih godina za pregovore o boljim odnosima između Izraela i nekoliko njezinih arapskih susjeda. Međutim, te su nade uvelike potamnjele izbijanjem sadašnjeg rata koji je proizašao iz napada Hamasa na Izrael u listopadu 2023, palestinskog sunitskog islamističkog političkog i vojnog pokreta koji upravlja izraelskim Pojasom Gaze od 2007.

Čini se očitim da nikakva količina potpisanih dokumenata, prošlih ili sadašnjih, neće ublažiti povijesno neprijateljstvo i sukob koji i dalje postoji između Izraela i onih koji se ili izravno protive njegovom postojanju, ili koji barem tvrde da posjeduju dio njegove zemlje. Ovo gorko neprijateljstvo nastavilo je tinjati, uz povremene erupcije rata, sve od ponovne uspostave Izraela kao nacije 1948. Svijet sada očajava gubeći nadu da će neprijateljstvo ikada prestati.

PONOVNO ROĐENJE IZRAELA

Iz vrtloga proturječnog nereda koji je karakterizirao gotovo sve velike svjetske događaje tijekom prošlog stoljeća, pojavilo se nešto toliko različito od općeg

obrasca stvari kao što se dan razlikuje od noći. Rođena je nova nacija — nacija Izrael. Zapravo, bilo je to ponovno rođenje nacije koja je postojala stoljećima prije. Međutim, sadašnja država Izrael razlikuje se od stare u gotovo svakom pogledu, osim u zajedničkom židovskom naslijeđu.

Ova se nacija ponovno rodila u vrijeme kada je relativno mali broj tih drevnih izabраниh Božjih ljudi očajnički nastojao zadržati svoju vlast u Obećanoj zemlji. U isto vrijeme, Izrael je bio okružen neprijateljskim vojskama koje su mu ili prijetile ili ga napadale gotovo neprestano. Ipak, iz ove muke, uz moćne nacije koje su ponekad samo pasivno gledale, rođena je Država Izrael. Nije dovoljno reći da je to bio povijesni događaj. Bio je to i proročki događaj, prorečen u Svetom pismu.

I biblijska i svjetovna povijest pružaju zanimljivu i živopisnu pozadinu za ovaj narod. Dobro je rečeno da je jedno od najvećih živih svjedočanstava vjerodostojnosti Biblije koje se može naći u današnjem svijetu Židov. Sada kada je židovski narod okupljen u ponovno rođenu naciju, ovo je svjedočanstvo uvelike ojačalo. Doista, većina onih koji čine novu naciju Izrael sami još uvijek ne vjeruju u Bibliju kao nadahnutu Božju Riječ. Čak i to, međutim, potvrđuje točnost proročanstava koja se odnose na njihovu ponovnu uspostavu zemlje.

ZEMLJA I POTOMSTVO

Abraham je priznati otac židovskog naroda i bio je prvi kome je primijenjen naziv Hebrejac. (1. Mojsijeva 14: 13) Njemu je Bog dao divna obećanja. Jedan od njih se odnosio na zemlju koja će na kraju postati Izrael. Ona glasi: “Oči svoje podigni i s mjesta na kojem si pogledaj prema sjeveru, jugu, istoku i zapadu; jer svu zemlju što je možeš vidjeti dat ću tebi i tvome potomstvu zauvijek.”

(1.Mojsijeva 13: 14, 15) Ovo obećanje je u stvarnosti predstavljalo jamstvo njihovog budućeg vlasništva nad zemljom.

Osim ovog jamstva u vezi sa zemljom, Bog je obećao Abrahamu da će njegovo potomstvo, ili potomstvo, biti uključeno u blagoslov cijelog čovječanstva: “Budući da si poslušao moju zapovijed, svi će se narodi zemlje blagoslivljati tvojim potomstvom.” (1.Mojsijeva 22: 18) Abraham je očito ovo obećanje shvatio kao značenje da će jednog dana njegovi potomci postati moćna nacija i biti u poziciji proširiti blagoslove na sve druge nacije na zemlji. U Novom zavjetu nam je rečeno da je “tražio grad... kojemu je graditelj i tvorac Bog.” (Hebrejima 11: 10) Grad, u Bibliji, simbolizira vladu, slično kao što to čini iu našem jeziku, kao na primjer, kada govorimo o Washingtonu, DC, sjedištu vlade u Sjedinjenim Državama.

Abrahamovi potomci postali su poznati kao Izraelci, nazvani po njegovom unuku Jakovu, čije je ime Bog promijenio u Izrael. (1.Mojsijeva 32: 28) Kasnije su pod Mojsijevim vodstvom, s njim kao posrednikom, ušli u savez s Jahvom. Nakon što su to učinili, Bog im je rekao: “Stoga, budete li mi se vjerno pokoravali i držali moj Savez, vi ćete mi biti predraga svojina mimo sve narode – ta moj je sav svijet! –vi ćete mi biti kraljevstvo svećenikâ, narod svet.’ Tim riječima oslovi Izraelce.”— 2.Mojsijeva 19: 5, 6

Iz ove je izjave jasno vidljivo da je poslušnost božanskom zakonu trebala biti mjera kojom će Bog odrediti hoće li Izrael i dalje biti njegov izabrani narod. Ako žele zauzeti visoku poziciju u njegovim uređenjima, moraju mu pokazati poslušnost iskrenim i stalnim nastojanjem da poštuju njegov zakon.

U narednim stoljećima Izrael je veći dio vremena

bio nevjeran Božjem zakonu. Na kraju su izgubili svoju nacionalnu neovisnost i odvedeni su u Babilon. O svrgavanju njihovog posljednjeg kralja, Sidkije, čitamo: “Ti, svjetovni zli prinče Izraelov, čiji je dan došao, kada će bezakonju doći kraj. Ovako govori Gospodin BOG; Ukloni dijamem i skini krunu: ovo više neće biti isto: ... Prevrnut ću, prevrnuti, preokrenuti to: i više ga neće biti, dok ne dođe onaj čije je pravo; i ja ću mu je dati.”—Ezekiel 21: 25-27

Nakon sedamdeset godina sužanjstva u Babilonu, narodu je dopušteno da se vrati u svoju zemlju, ali nije povratio svoju nacionalnu neovisnost. (Jeremija 25: 8-12; 29: 10; Ezra 1: 1-5) Osim njihovog sužanjstva u Babilonu, bili su uzastopno podčinjeni Medo-Perziji, Grčkoj, a zatim Rimu. Bili su pod svojim rimskim upraviteljima kad je došao Isus. (Luka 2: 1-5) Izgubili su svoj položaj suverene nacije, ali im je potvrđen Božji savez naklonosti na razdoblje od sedamdeset simboličnih tjedana. (Daniel 9: 24-27) Korištenjem biblijskog načela dan za godinu - u ovom slučaju 7 dana x 70 tjedana - prikazano je ukupno četiri stotine devedeset godina u primjeni Danielova proćanstva. (4.Mojsijeva 14: 34; Ezekiel 4: 5, 6) Ovo razdoblje je uključivalo vrijeme Isusove zemaljske službe, a završilo je tri i pol godine nakon njegove smrti.

Da su prihvatili Isusa i pod ovim posljednjim testom pokazali se vjernima, izraelska nacija mogla je osigurati položaj Božje “predrage svojine... mimo svih naroda”, i mogli su biti “kraljevstvo svećenika i sveti narod”. (2.Mojsijeva 19: 5, 6) Međutim, zapis je da Isus “k svojim dođe i njegovi ga ne primiše.” (Ivan 1: 11) Naprotiv, Izrael ga je odbacio i razapeo. Tako je, prije gotovo dvadeset stoljeća u sjeni Golgote, najplemenitiji Izraelac koji je ikada živio – Isus Mesija, obećani kralj Izraela i svijeta – izjavio generaciji koja ga je odbacila:

“Evo, napuštena vam kuća.”—Matej 23: 38

NOVI NAROD

Nada da će imati udjela u Božjem gradu, ili kraljevstvu, koje je božansko obećanje rodilo u srcu Abrahama, i koje je izvorno pripadalo njegovim prirodnim potomcima, bila im je oduzeta ovom konačnom odlukom odbijanja koju je izrekao Učitelj. Nadalje je objasnio da će im kraljevstvo biti oduzeto i dano narodu koji će donositi njegove plodove. (Matej 21: 42, 43; Luka 19: 42-44) Apostol Petar prepoznaje ovaj novi narod koji nasljeđuje obećanja o kraljevstvu koja su izvorno data prirodnom Izraelu, ukazujući da je to crkva ovog sadašnjeg doba od Pedesetnice. (1.Petrova 2: 4-10) Apostol Pavao daje nam istu informaciju ukazujući na ispunjenje Božjeg obećanja Abrahamu u vezi s potomstvom koje je trebalo biti kanal blagoslova svim obiteljima na zemlji. On objašnjava da je Krist ovo potomstvo, a da će s njim biti povezani oni koje je Bog pozvao i koji su “kršteni u Krista”, kako među Židovima tako i među poganima.—Galaćanima 3: 8, 16, 27-29

Još jedna vrlo poučna lekcija o statusu Abrahamovih prirodnih potomaka je jedanaesto poglavlje Poslanice Rimljanima. Ovo poglavlje počinje pitanjem: “Zar je Bog odbacio narod svoj?” Odgovor apostola Pavla je: “Nipošto! Ta i ja sam Izraelac, iz potomstva Abrahamova, plemena Benjaminova.” Ono što apostol očito misli jest da Bog nije odvajao pojedinačne Izraelce. To pokazuje njegovo daljnje raščlanjivanje u kojem otkriva da je “Ostatak po milosnom izboru” zadržao povlaštenu položaj u Božjim aranžmanima, a da je ostatak bio privremeno “zaslijepljen.”—Rimljanima 11: 1-10

Ostatak o kojem Pavao govori spominje se u objašnjenju da je Isus “k svojim došao, a oni ga nisu

primili. A onima koji ga primiše dade vlast da postanu sinovi Božji.” (Ivan 1: 11, 12) Oni koji krštenjem u Isusa i snagom Duha Svetoga postanu sinovi Božji i koji su vjerni do smrti, kraljevat će s Kristom. Zajedno s njim oni će biti kraljevski narod. (Rimljanima 6: 3-5; 8: 14-17; Otkrivenje 2: 10; 20: 4, 6) Božja obećanja su opravdala Izrael u traženju ovog visokog položaja, ali Pavao objašnjava da kao nacija “Što Izrael ište, to nije postigao.”—Rimljanima 11: 7

IZRAELSKO SLJEPILO TREBA UKLONITI

Duhovna sljepoća proizlazi iz nevjernosti Bogu. Tako je bilo i s Izraelom. Odbacili su Mesiju, i izgubljena je bilo kakva duhovna vizija koju su imali prije tog vremena. Ovo se stanje trebalo nastaviti, objašnjava Pavao, “dok punina pogana ne uđe.” (Rimljanima 11: 25) Ovaj dolazak “punine pogana” apostol je opisao kao usađivanje grančica divlje masline u izvornu izraelsku maslinu, “mimo naravi”. (vs. 24) U kalemljenju, cijepljena grana zadržava svoj izvorni identitet i nosi svoju vlastitu vrstu ploda, ne mijenjajući je ni na koji način sokom stabla čiji je dio. Međutim, drugačije je s ovim nežidovskim ograncima. Oni su, suprotno prirodi, promijenjeni; jer oni postaju duhovni Izraelci, i nasljeđuju obećanja koja su izvorno data isključivo Abrahamovim prirodnim potomcima.

Kada ovo djelo kalemljenja bude dovršeno, tada će “sav Izrael biti spašen,” napisao je Pavao, jer, “kako je pisano: Doći će sa Siona Otkupitelj, odvratit će bezbožnost od Jakova. I to će biti moj Savez s njima, kad uklonim grijehe njihove.” (vs. 26, 27) Savez o kojem se ovdje govori je onaj obećan u Jeremiji 31: 31-34. To će biti učinjeno s “kućom Izraelovom i s kućom Judinom”. I Izrael i Juda su spomenuti jer je u vrijeme kada je ovo

obećanje dano naciji bila podijeljena, deset plemena identificirano je kao Izrael, a druga dva kao Juda.

Pavao je napisao: “Sa Siona će doći Otkupitelj” Izraela. Sion, ili Zion, izvorno je bio, da tako kažemo, “Capitol Hill” Jeruzalema, a ime se koristi u proročanstvima kao simbol mesijanskog kraljevstva u ruci Krista i njegove crkve. Ovo je kraljevstvo koje je preuzeto od Abrahamovih prirodnih potomaka i dano novoj, duhovnoj naciji sastavljenoj od pojedinačnih vjernika među Židovima i poganima. Zajedno s Isusom, oni su prikazani na duhovnoj, ili nebeskoj, gori Sionu kao “Izbavitelji” u vrijeme kada će “kraljevstvo biti JAHVINO.”—Obadija 1: 21; Otkrivenje 14: 1; Izaija 55: 5; Hošea 1: 10

Upravo na ovo izbavljenje i prosvjetljenje prirodnog Izraela upućuje naš uvodni tekst: “Ustani, zasini, jer svjetlost tvoja dolazi, nad tobom blista slava JAHVINA.” (Izaija 60: 1) Pravo svjetlo Izraela - i zapravo cijelog svijeta - je Isus. To je naglašeno u Simeonovu proročanstvu u vrijeme kada je dijete, Isus, posvećeno u jeruzalemskom hramu. U molitvi Bogu, Simeon je rekao za to dijete da je došlo da bude “svjetlost na prosvjetljenje naroda, slavu puka svoga izraelskoga.”—Luka 2: 32

Ovu slavu Izrael nije spoznao u vrijeme Isusova prvog dolaska jer je nacija odbacila svjetlo i ubila ga. Simeon je prerekao da će rezultat toga biti njihov pad. Rekao je, “Ovaj je evo postavljen na propast i uzdignuće mnogima u Izraelu i za znak osporavan.” (vs. 34) Samo je ostatak – nekolicina Izraelaca koji su primili Isusa u njegovom Prvom došašću – doživio u to vrijeme ispunjenje proročanstva, “Ustani, zasini, jer svjetlost tvoja dolazi.” Ova nekolicina, zajedno s vjerničkim poganima kroz nadolazeće doba, radovali su se svjetlu i pustili ga da zasja u mračnom svijetu na blagoslov i ohrabrenje

drugih.

Za izraelski narod kao cjelinu, međutim, još uvijek je vrijeme budućnost kada će oni prepoznati svjetlo, kada će im se vlastite oči otvoriti da prepoznaju svog Mesiju. Tada će “sav Izrael biti spašen”.

SVJETLO IZ TAME

Slijedeći jamstvo našeg uvodnog teksta, prorok Izaija zatim kaže: “A zemlju, evo, tmina pokriva, i mrklina narode! A tebe obasjava JAHVE, i slava se njegova javlja nad tobom. K tvojoj svjetlosti koračaju narodi, i kraljevi k istoku tvoga sjaja.” (Izaija 60: 2, 3) Ovo ukazuje da će neposredno prije uklanjanja sljepoće Izraela nastati vrlo mračno razdoblje u ljudskom iskustvu, vrijeme kada će i Židovi i pogani biti bez duhovnog vida. Kako samo ovo opisuju sadašnje vrijeme!

Prava vjera u Boga nikada nije bila u takvom opadanju kao danas. Uistinu gusta tama prekriva ljude; to vrijedi za Izrael i sve druge narode. Dok je Jahvina upravljao poslovima Židova, oblikujući okolnosti kako bi potaknuo veliki broj njih da se vrate u Obećanu zemlju, motivi većine bili su ekonomski i nacionalni, a ne jaka vjera u Božja obećanja. Bilo je iznimaka, naravno, ali samo je relativna manjina uistinu tražila pomoć od Boga. Većina se pouzdala u oružje i bogatstvo. Iako imaju pionirski duh entuzijazma, oni, kao ni drugi narodi, nemaju rješenja za svoje probleme. Slično kao i kod većine nacija, njihova je vlada opterećena sukobima političkih i vjerskih frakcija.

Nadaju se, naravno, da će konačno pronaći rješenje za svoje probleme i da će vlast konačno postati prosperitetna i ekonomski ojačana. Proročanstva pokazuju da će prije konačne nevolje uživati u kratkom razdoblju relativnog mira i blagostanja. (Ezekiel 38: 8, 11, 12) U međuvremenu, Božja ruka u ljudskim poslovima upravlja

konačnim pitanjem, i u dogledno vrijeme svjetlo će doći u Izrael i u cijeli svijet, a rezultat će donijeti blagoslove svim narodima.

To je svjetlo već prisutno u svijetu, ali su i Židovi i pogani slijepi za njega, čak i kao što Izrael nije prepoznao svog Mesiju pri Prvom dolasku. Međutim, božanska providnost čak i sada oblikuje poslove Izraela, posebno u pogledu Židova koji su se ondje ponovno okupili. Proročanstva pokazuju da je njihov nacionalni preporod i ponovno okupljanje njihovog naroda prije vremena kada će njihovo sljepilo biti uklonjeno. To je posebno prikazano u proročanstvu Ezekielu 37: 1-14, gdje se cijeli dom Izraelov uspoređuje s dolinom suhih kostiju.

U vraćanju u život ovih kostiju naznačeno je djelovanje u tri stadija. Prvo se kosti pribiru — “kost uz njegovu kost”. Zatim su prekriveni tetivama i mesom. Na kraju im je dan dah, odnosno život. Uz ta zbivanja dolazi i buka, podrhtavanje, a potom i puhanje četiri vjetra. Iz četiri vjetra dolazi život u ono za što se kaže da je cijeli dom Izraelov.—vss. 7-9

Općenito govoreći, čini se da se ove tri etape preporoda podudaraju s tri glavna grča vremena nevolje s kojima sadašnji zli svijet dolazi kraju. Prvi od tih grčeva bio je Prvi svjetski rat koji je započeo 1914. Kao rezultat toga došlo je do šuštanja, tako reći, Izraelovih kostiju. Palestina im se djelomično otvorila, mnogi su se vratili i počelo je ponovno osvajanje zemlje. Iz Drugog svjetskog rata izašle su tetive i meso. Konačno, nova država Izrael formirana je ubrzo nakon toga 1948.

Međutim, još uvijek nema života u tim “kostima” sa stajališta Božjeg saveza. Dah još nije dat Izraelu. Stihovi 13 i 14 ocrtavaju ovaj slijed događaja: “I znat ćete da sam ja JAHVE kad otvorim grobove vaše

i kad vas izvedem iz vaših grobova, moj narode! I duh svoj udahnut ću u vas da oživite.” Ovdje su navedena tri događaja. Bog je sada “otvorio” njihove “grobove” nacije - prvi događaj; on ih je izveo “iz njihovih grobova” – drugi događaj; ali on još nije pustio svoj “duh” u njih, tako da oni još nemaju život. Tek kad sva ova tri koraka u njihovom oživljavanju budu ostvarena, oni će istinski upoznati Jahvu i prepoznat će Božjeg “jedinorođenog Sina”, Isusa, kao svog Mesiju, svoje Svjetlo.—Ivan 3: 16

Detaljan opis posljednjeg stadija vremena velike nevolje predstavljen je u 38. i 39. poglavlju Ezekielova proročanstva, a ovdje također nalazimo da će njihov narod tek kad se dogodi ova završna etapa, i u njoj Bog izbavi svoj narod od njegovih neprijatelja, otvoriti oči da ga upoznaju: “Znat će dom Izraelov da sam ja, JAHVE, Bog njihov – od toga dana zauvijek.”—Ezekiel 39: 22

U taj će se dan Bog, kao što je činio u stara vremena, boriti za Izraelce koji su se vratili u svoju zemlju. (2.Ljetopisa 20: 15; 32: 8) Oči mnogih naroda također će se otvoriti, i kao što proročanstvo izjavljuje: “I znat će da sam ja JAHVE.” (Zaharija 14: 2, 3; Ezekiel 38: 23) Stoga imamo sigurnost da će tada početi vrijeme pravednog blagoslova Izraela. “I kao što bijaste prokletstvo među narodima, ... tako ću vas spasiti da budete blagoslovom.”—Zaharija 8: 13

To, međutim, ne znači da će se država Izrael pod svojom sadašnjom vladom transformirati u zemaljsku etapu Kristova kraljevstva. Njegova će vlada, kao i vlada svih drugih naroda, pasti, a zamijenit će je vlada Mesijanskog kraljevstva. Izrael će kao pojedinci biti izbačen od svojih neprijatelja i otvorit će im se oči da vide slavu Gospodnju i da prepoznaju veliko svjetlo

koje će im tada doći. Prihvatanjem njihova Mesije i poslušnošću zakonima njegova kraljevstva, slava Božje naklonosti počivat će na njima. Tako će se ispuniti drugi dio Simeonovog proročanstva, da je Krist “određen za pad i uskrsnuće mnogih u Izraelu”. Pad je došao kada su odbacili svjetlo, a njihov će ustanak biti rezultat njihova prihvatanja njega.

KNEŽEVI PO SVOJ ZEMLJI

Danas je židovski narod i dalje okupljen u Izraelu u skladu s božanskim uređenjem za njihov konačni blagoslov. Međutim, prvo će trebati prepoznati Krista Isusa kao Sina Božjega, svog Mesiju, Otkupitelja i Izbavitelja, prije nego što im budu ponuđeni blagoslovi kraljevstva. (Zaharija 12: 10; Ezekiel 39: 25-29) Ljudski predstavnici Kristova kraljevstva bit će uskrsnuli vjerni očevi iz davnine, kao što su Abraham, Izak, Jakov i drugi Drevni dostojnici, za koje Sveto pismo izjavljuje da će biti učinjeni “kneževima po svoj zemlji”. (Psalmi 45: 16) Vidi također Luka 13: 28; Hebrejima 11: 39, 40; i Izaija 1: 25-27

Ovi drevni heroji vjere neće biti dio duhovne etape kraljevstva—čije će osoblje biti Isus i njegova crkva—ipak će ti dostojni zauzeti prednost nad svijetom općenito, nakon što su potvrdili svoju vjeru i ljubav za vrijeme vladavine zla, na od Boga odobren način. Tako su bili pripremljeni i pokazali se dostojnima da budu zemaljski propovjednici i predstavnici duhovnog kraljevstva.

Budući da izraelski narod pojedinačno priznaje i prihvaća vodstvo ovih uskrslih kao predstavnika svoga Mesije, i oni će također imati priliku surađivati u djelu kraljevstva. Tako će i pogani koji vjeruju. “Nova zemlja” će se povećati i proširiti svoj utjecaj na cijeli svijet,

pod vodstvom “novih nebesa”. “Nadaleko vlast će mu se terat’ i miru neće biti kraja,” izjavljuje Sveto pismo; to jest, naposljetku će obuhvatiti sve nacije, čak će i mrtvi biti probuđeni kako bi imali priliku sudjelovati u njegovim blagoslovima.—2.Petrova 3: 13; Izaija 9: 6, 7; 1.Korinćanima 15: 22

Abrahamovo duhovno potomstvo, sakupljeno i od Židova i od pogana tijekom sadašnjeg Evandeoskog doba, Bog će smatrati “duhovnim” Izraelcima u nebeskoj etapi Božjeg kraljevstva. (Rimljanima 2: 28, 29; Otkrivenje 3: 12; 21: 2) Tako će biti i u slučaju onih koji sudjeluju u zemaljskoj fazi Božjeg kraljevstva, počevši od vjernih drevnih ljudi koji su živjeli prije Isusova prvog dolaska. Iz ove neprestano rastuće “nove zemlje” svjetlo o kojem se govori u našem uvodnom dijelu Pisma sjat će sve dok spoznaja o Božjoj slavi ne ispuni cijelu zemlju “kao što vode prekrivaju more”. (Izaija 11: 9; Habakuk 2: 14) To je veličanstvena nada, i kakav li je samo blagoslov stajati na samom pragu Mesijanskog kraljevstva i vidjeti rane početke ispunjenja Božjih obećanja . Neka mi kao budući duhovni Izraelci “ustanemo i zasvijetlimo” i vjerno priopćimo cijelom svijetu ove blagoslovljene vijesti! ■

* * *